

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/26-534
Беране, 10.08.2026.године

Главни администратор општине Беране, рјешавајући по жалбама Ш (Б) Р из Берана, ког заступа Н адв. из Подгорице, бр. 12-411/23-620/1; 12-411/24-794/1 и 12-411/25-214122/1, све од 20.08.2026. године, изјављеним против рјешења о принудној наплати Управе локалних јавних прихода општине Беране, бр. 12-411/23-620 од 15.11.2023. године; 12-411/24-794 од 31.12.2024. године и 12-411/25-214122 од 04.12.2025. године, на основу чл. 77 Закона о локалној самоуправи ("Сл.лист ЦГ" бр. 02/18, 34/19, 38/20, 50/22, 84/22, 81/25 и 98/25) и чл. 126 став 1 Закона о управном поступку ("Сл.лист ЦГ" бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) **доноси**

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се жалбе бр. 12-411/23-620/1; 12-411/24-794/1 и 12-411/25-214122/1, све од 20.08.2026. године, као жалбе изјављене од неовлашћеног лица.

Одбија се захтјев за накнаду трошкова за састав жалби.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењима Управе локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-411/23-620 од 15.11.2023. године; 12-411/24-794 од 31.12.2024. године и 12-411/25-214122 од 04.12.2025. године, покренут је поступак принудне наплате доспјелог пореза на непокретности на име Ш Б из Берана. Против предметних рјешења Ш Р из Берана поднио је жалбе бр. 12-411/23-620/1; 12-411/24-794/1 и 12-411/25-214122/1, све од 20.08.2026. године, из разлога ближе означених у самим жалбама. Тражио је трошкове поступка сходно АТ-у.

Жалбе су изјављене од неовлашћеног лица.

Рјешењем Главног администратора општине Беране бр. 03-042/26-531 од 03.08.2024. године, сходно начелу економичности и ефикасности поступка, члан 10 Закона о управном поступку, жалбе су спојене у један поступак и по њима ће се одлучити једним рјешењем.

Одредбом чл. 56 став 1 Закона о управном поступку ("Сл.лист ЦГ" бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) прописано је да странка, односно њен законски заступник може одредити адвоката или неко друго пословно способно лице да је заступа у поступку као њен пуномоћник, осим у радњама у којима је потребно да сама странка даје изјаве.

Увидом у извод из матичног регистра умрлих бр. 20-UP1-204/26/3457 од 10.08.2026. године, који егзистира у списима предмета да се утврди да је Ш Б преминуо 12.08.2007. године.

Увидом у Листове непокретности бр. 1021 КО Долац и бр. 310 КО Штитари да се закључити да је власник непокретности за које је утврђен порез за период од 2022. године закључно са 2026. годином Ш Б (Н Б) са обимом права 1/1.

Дакле, из напријед наведеног неспорно се може закључити да је странка, покојни Ш Б у вријеме доношења побијаних рјешења, уписан као титулар

права својине на непокретностима за које је утврђен порез на непокретности и покренут поступак принудне наплате.

Надаље, пуномоћје које је доставио адвокат уз жалбу и које је потписано од стране неког другог лица не може се сматрати уредним пуномоћјем, јер само титулар односно лице на које се у конкретном односи пореска обавеза може дати пуномоћје за заступање, из разлога што нико не може пренијети на другог више права него што сам има-*nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet*. У тренутку доношења ожалбених рјешења као ни у моменту подношења жалбе, лице које је потписало пуномоћје нема на предметној имовини за коју је утврђен порез никаквих својинских овлашћења, нити је у том правцу понудио било какав доказ.

Даље, могућност да је лице које је потписало пуномоћје потенцијални наследник имовине иза смрти Ш. Б., не може имати утицаја на ову правну ствар будући да се ради о будућем неизвјесном догађају, који није од утицаја на побијана рјешења у тренутку њиховог доношења. Дакле првостепени и другостепени јавноправни орган приликом одлучивања у овој правној ствари не могу знати ко ће бити оглашен наследником имовине преминулог лица, ни да ли ће се лице које има право наслеђивања прихватити свог наследног дијела или неће, тако да та околност не може довести у питање законитост побијаних рјешења.

У прилог наглашеном за напоменути је да је одредбом чл. 10 Закона о државном премјеру и катастру непокретности ("Службени лист Републике Црне Горе", бр. 29/07, "Службени лист Црне Горе", бр. 73/10, 32/11, 40/11, 43/15, 37/17, 17/18) прописано да се подаци о непокретностима и правима на њима, уписани у катастар непокретности, сматрају тачним и нико не може трпјети штетне посљедице у промету непокретности и другим односима у којима се ти подаци користе. Евентуално било која другачија одлука у предметној управној ствари била би у евидентној колизији са напријед наведеним чланом Закона јер би потенцијални наследник власника непокретности, евентуалним усвајањем жалби и обуставом поступка, дошао у ситуацију да наплати значајне трошкове поступка, које је сам изазвао из разлога што није поднио пореску пријаву да је корисник непокретности нити покренуо оставински поступак иза смрти власника непокретности, односно како у жалбама наводи, свог оца. У прилог томе ваља нагласити да је одредбом члана 4. Закона о порезу на непокретности прописано да је обвезник пореза на непокретности власник непокретности уписан у катастру непокретности, односно другој евиденцији непокретности (пословне књиге, регистри, нотарски записи и др.) на дан 1. јануара године за коју се порез утврђује. Будући да је као власник предметних непокретности у катастру непокретности и даље уписан Ш. Б. коме је и утврђена пореска обавеза, а да чињеница да се ради о преминулом лицу није била позната првостепеном органу у вријеме доношења побијаних рјешења, све до самог подношења жалби, нити је неко од наследника у својству корисника непокретности поднио пореску пријаву ради утврђења пореза, првостепени орган објективно није био у могућности да ријеши ову управну ствар на другачији начин.

Евентуално усвајање жалби и обустава поступка представљала би и злоупотребу права странке из чл. 15 Закона о управном поступку који прописује да је јавноправни орган дужан да спријечи сваку злоупотребу права странке у управном поступку, будући да би потенцијални наследник странке могао наплатити трошкове управног поступка, које је сам изазвао својим нечињењем, јер није поднио пореску пријаву да је корисник непокретности ради утврђивања пореза на истим, нити је за 19 (деветнаест) година од смрти власника покренуо оставински поступак и био уписан као нови власник или сувласник непокретности. Ваља нагласити да је одредбом чл. 16 став 1 Закона о порезу на непокретности прописано да је власник непокретности, односно

корисник непокретности из члана 4 овог закона, дужан је да у року од 30 дана од дана стицања непокретности надлежном органу локалне управе поднесе пореску пријаву за утврђивање пореза на непокретности за ту годину. У конкретном ради се о императивној обавези власника, односно корисника непокретности да поднесе пореску пријаву, што исти није урадио, чиме је, поред осталог, зашао и у злоупотребу права из чл. 15 Закона о управном поступку.

Надаље, жалбени наводи да по овом питању постоји пракса јер је Управа локалних јавних прихода главног града Подгорице, поступајући у сличном предмету рјешењем бр. 15-422/18-88866/2 од 11.11.2024.године, усвојила жалбу странке и донијела рјешење о обустави поступка и накнади трошкова истог, не могу имати утицаја на другачију одлуку у предметним управним стварима. Наиме, у конкретном није у питању судска пракса о којој би били дужни да воде рачуна јавноправни органи, већ је у питању став другог јавноправног органа исказан у наведеном рјешењу, који овај орган не обавезује.

Полазећи од цитиране одредбе чл. 56 став 1 ЗУП-а, неспорно се да закључити да странка на коју се обавеза односи није могла дати пуномоћје за заступање, нити је то могло урадити неко друго лице, полазећи од наведеног принципа да нико не може пренијети на другог више права него што сам има, односно жалба је изјављена од неовлашћеног лица.

Одлучујући по захтјеву за накнаду трошкова на име састава жалбе, овај орган је исте одбио, обзиром да странка није успјела у поступку по жалби.

Са изложеног, а на основу члана 126 ст.1 Закона о управном поступку („Сл лист ЦГ“ бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР

Миладин Тмушић

